

کویه

دریچه امیدواری

فضا و مکان‌های دینی، حس امیدواری را در مردم، خصوصاً جوانان افزایش می‌دهد

محمد رضا حاتمی

گناه

شکی نیست که ما انسان‌های عادی گناهانی داریم که شاید از سر غفلت و جهالت مرتکب آن‌ها شده‌ایم. از سوی دیگر زندگی همراه با گناه به دلیل خسارت‌ها و زیان‌های فراوانی که دارد، وجدان بیدار آدمی را عذاب می‌دهد و او را در پرتگاه ناامیدی قرار می‌دهد. از همین روی، خداوند متعال در توبه را به روی انسان‌ها باز گذاشته تا هرگز نومید نشوند. خداوند در سوره زمر، آیه ۵۳ می‌فرماید: «ای پیامبر! به بندگانم بگو، ای بندگان! که به نفس خود ستم روا داشته‌اید، از رحمت خدا ناامید نباشید. به‌درستی که خدا تمام گناهان را می‌بخشاید».

شیرینی دست کشیدن از گناه

هر کس با هر میزان آلودگی به گناه، بداند که در رحمت الهی همواره گشوده است و راه برای بازگشت به جاده رشد و تعالی باز. این بازگشت، نیازمند همت و تلاشی است که «توبه» نام دارد.

خدای مهربان توبه‌کاران را دوست دارد و بدی‌ها و گناهان آنان را به خوبی و حسنات تبدیل می‌کند.

امام صادق علیه‌السلام می‌فرماید: «وقتی کسی به حقیقت پشیمان شد و توبه نصوح کرد، خداوند دوستش می‌دارد و در دنیا و آخرت گناهانش را می‌پوشاند. می‌پرسید چگونه؟ آن‌ها را از ذهن دو ملکی که گناهان را نوشته‌اند، محو می‌کند و به اعضا و جوارحش سفارش می‌کند که سخنی از گناهان صاحب‌شان نگویند و به نقطه نقطه زمین نهیب می‌زند، مبادا دم از گناه او بزنند».

یک نکته از این معنی

۱. تجربه ثابت کرده است، فضاها و مکان‌های دینی، حس امیدواری را نزد مردم، خصوصاً نوجوانان و جوانان افزایش می‌دهد.
۲. هنگام شب و صبح، و وقت عبادت و بندگی، بیشترین احساس امیدواری ایجاد می‌شود.
۳. مکان‌های غیرمذهبی و فاسد، عامل مهمی برای از بین بردن امید و ایجاد یأس و ناامیدی به شمار می‌آیند.

ناامیدی

می‌گویند، شیطان تصمیم گرفت که دیگر، مردم را فریب ندهد. از همین روی ابزار را که با آن‌ها مردم را منحرف می‌کرد، به فروش گذاشت. حرص، طمع، فریب‌کاری، نفاق، دنیاپرستی و ... را در معرض دید بازدیدکنندگان قرار داد و روی هر کدام از آن‌ها نیز قیمتی گذاشت. اما در میان این ابزارها، یکی را دور از دست قرار داده بود و البته قیمت بسیار بالایی هم برای آن تعیین کرده بود. از شیطان پرسیدند: این وسیله که بسیار قدیمی و کهنه به نظر می‌رسد چیست و چرا این قدر گران است؟ شیطان گفت: من از این وسیله تاکنون خیلی استفاده کرده‌ام و از زمان‌های قدیم نیز آن را به کار برده‌ام و اتفاقاً وسیله خوبی برای منحرف کردن است و برای همین است که کهنه شده و قیمتش گران است. این وسیله، چیزی نبود جز «ناامیدی و یأس».

امید، عامل ذاتی و باطنی شالوده زندگی و عامل پویایی روان انسان است. امید، تنها در دل انسان پدید می‌آید و از جمله ویژگی‌های انسان است که تضمین‌کننده سلامت روانی و عاملی انرژی‌آفرین محسوب می‌شود. به‌راستی که چرخ‌های سنگین زندگی با دست نامرئی امید می‌چرخد.

در بینش دینی، امیدی ستوده شده که موضوع آن، زندگی پربارتر، رستگاری، زنده و سرشار بودن است. آنان که چنین امیدی دارند، نشانه‌های زندگی تازه را می‌بینند و هر لحظه آماده‌اند تا به تولد چیزی که آماده زاده شدن است یاری رسانند. این، همان امیدی است که پیامبر اعظم صلی‌الله‌علیه‌وآله می‌فرمایند: «امید، رحمت خدا برای امت من است. اگر امید نبود، مادری فرزند خویش را شیر نمی‌داد و کسی درختی نمی‌کاشت».

قرآن کریم نیز همواره روح امیدواری را در دل مؤمنان می‌دمد و به بندگان، تأکید می‌کند که از رحمت خدا مأیوس نشوند.

خداوند در سوره حجر، آیه ۵۶ می‌فرماید: «ای ابراهیم! هرگز نومید مباش. ابراهیم گفت: آری، هرگز به غیر از مردم گمراه، کسی از لطف خدا نومید نیست».

شماره ۷۳